

Seminarium monograficzne ID - Wsparcie po stracie - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Seminarium monograficzne ID - Wsparcie po stracie
Kod przedmiotu	14.0–PSChP-Seminarium monograficzne ID - Wsparcie p-S23
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Anna Korlak-Łukasiewicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Seminarium	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Student nabędzie umiejętności: definiowania i opisywania procesu jakim jest żal po stracie bliskiej osoby; przedstawienia konsekwencji straty w sferze emocjonalnej, dróg powrotu do zdrowia i zaleceń pomocowych dla osób towarzyszących osobom przeżywającym żałobę.

Wymagania wstępne

posiadanie wiedzy na temat zjawisk zachodzących w otaczającej rzeczywistości społecznej

Zakres tematyczny

1. Żal po stracie, uczucia towarzyszące procesowi.
2. Fazy żałoby. Wyrażanie uczuć, przejście przez wszystkie fazy żałoby.
3. Społeczne i somatyczne skutki tłumienia żalu po stracie - odcięcie od uczuć, pozorny powrót do zdrowia.
4. Konstrukttywne radzenie sobie z żalem po stracie, krok po kroku w celu odzyskania dobrego samopoczucia.
5. Towarzystwo osobie, która doświadczyła straty, zadanie dla bliskich (rodzina przyjaciele) oraz dla profesjonalistów (psychologów, psychiatrów, pracowników socjalnych).
6. Rozmowy z dziećmi o chorobie, cierpieniu i śmierci w oparciu o bajki terapeutyczne.
7. Przeżywanie żalu po śmierci przez dzieci.
8. Rozmowy o śmierci i umieraniu z osobami pozostającymi przy życiu.
9. Instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy wsparcia po stracie.

Metody kształcenia

dyskusja, warsztaty metodyczne, gdy dydaktyczne, inne metody aktywne, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma poszerzoną świadomość potrzeby pracy nad doskonaleniem swoich kompetencji w zakresie wspierania osób po stracie	• K_K02	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Seminarium
Student posiada wieloaspektową wiedzę na temat wspierania osób po stracie	• K_W03	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Seminarium
Student rozwiązuje konkretne problemy pojawiające się w pracy na rzecz rodziny, pojedynczych osób w zakresie przeżywania żałoby. Student posiada umiejętności wspierania po stracie dzieci, adolescentów i dorosłych.	• K_U02	• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Seminarium

Warunki zaliczenia

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca grupowa, ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć, ocena bieżącego przygotowania na zajęcia oraz ocena z pracy kontrolnej (kolokwium).

Dozwolona liczba nieobecności na zajęciach: 1. Kolejne nieobecności należy zaliczyć na konsultacjach po umówieniu się z prowadzącym zajęcia co do zakresu materiału i sposobu jego zaliczenia.

Studenci, którzy mają przyznaną Indywidualną Organizację Studiów są zobowiązani nawiązać kontakt z prowadzącym zajęcia najpóźniej przed rozpoczęciem trzecich zajęć. Mogą uczestniczyć w zajęciach z różnymi grupami. Muszą wykonać te same zadania, które prowadzący zada grupie.

Literatura podstawowa

Wybrane rozdziały z następujących pozycji:

1. Alexander H., "Doświadczenie żałoby", Poznań 2012.
2. Bonanno G.A., "The other side of sadness", New York 2009.
3. Encreve-Lambert M.H., "Czy dziadziś poszedł do nieba?", Kraków 2006.
4. Fopka-Kowalczyk M., "Jak rozmawiać z dziećmi o chorobie, cierpieniu i śmierci", Warszawa 2017.
5. Goldman L., „Jak rozmawiać z dziećmi kiedy ktoś umiera”, Łódź 2012.
6. Herbert M., Żałoba w rodzinie, Gdańsk 2005.
7. Kleszcz-Szczyrba R., Gałuszka A., "Utrata i żałoba", Katowice 2016.

Literatura uzupełniająca

Wybrane rozdziały z następujących pozycji:

1. Kubler-Ross E., "Rozmowy o śmierci i umieraniu", Poznań 1998.
2. Korlak-Łukasiewicz A., „Wsparcie po stracie rodzinne i instytucjonalne” [w:] „Wielowymiarowość wsparcia współczesnej rodziny polskiej”, red. Kantowicz E., Ciczkowska-Giedziun M., Willan-Horla L., Olsztyn 2015.
3. Korlak-Łukasiewicz A., „Dziecko wobec śmierci” [w:] „Problemy współczesnego dziecka”, red. Cywińska M., Poznań 2014.
4. Korlak-Łukasiewicz A., „Interwencja kryzysowa po stracie” [w:] „Żałoba i strata. Ujęcie interdyscyplinarne”, red. Kurtyka-Chałas J., Truszkowska J., Warszawa 2016.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr inż. Anna Góralewska-Słońska (ostatnia modyfikacja: 02-10-2023 09:17)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ